

ואם אפה לא מחייב את הפטורים מללו קדם שיתכונס מפניהם השם, שהוא המקדוש ברוך הוא, שנאמר בו כי שם ומן יהו"ה אלהים, אך תחכונס מפק נשמהך, שנאמר בה כסאו כשם נגיד, מדקה גנגד מדקה, ומושום זה עד בא השם השם תשבנו לו, לו - לעני, שהוא צדיק, ולשכינה שהיא עניה בಗלות, כשבא הלילה שהוא גלות, ומה תשיב השכינה? שעדי השם, שהוא המקדוש ברוך הוא, לא מאיר לה בגלות, שהוא הלילה, ונשארת בחשכה, ומשום זה ארכיכים ישראל להאיר לה בגלות אוור זיגר, שהוא תורה ומצוות, אוור הנשמה, ג"ר - נפש רוח, שם סימן ג"ר, בפי התפלין שתשב בתם השכינה בגלות, וכסוי של ציצית להתחער באה במשכבה.

ומושום כה, אם אדם אינו מנימתפלין ואציזית, ומה היא תשיב בגנות? עליו נאמר אשרי משכיל אל דל ביטום רעה ימלטו יהו"ה, ובזכות המצוות הללו יזרשים בני אדם שלשה קשרים, שהם נשמה ורוח ונפש, וכלהם צדקה לקרה את ישראל העליון שיריד להאיר לשכינה באור הגולה, שהוא שמי שטמש צדקה, ומרפא בכונפה, ליישרآل שלהם בבית החלי בגנות, שצדקה היא השכינה העליונה, עליה נאמר מי ירפא לך, והוא עשרים וחמש עשרים וثمان אותיות של קריאת שמע שמע ערבית ושותית, וכו' יורד ליישרآل לגאל את השכינה, אבל בימין מקים אותה ומרחם עליה. זהו שבתווב ובחסד עולם רחמתיך, ומושום זה, נשמה ורוח ונפש הם המשבב (משבב) של השכינה בגנות, ועל זה נאמר ושכוב בשלמותו וברקע, ומושום

ואם אתה לא מחייב אילין בפניין ליה קדם דיתפניש מגיה שם שא דייה קודשא בריך הוא, אך אמר ביה כי שם ומן יהו"ה אלהים, וכי יתפניש מינך נשמהך, אך אמר ביה (תהלים פט לו) בסאו כשם נגיד, מדקה לקבל מדקה, ובגין דא עד בא השם תשיבנו לו, לו לעני דייה צדיק, ולשכינה דייה עניה בגנות, פד יתי ליליא דייה גנות, במא ישכוב (דף קמב ע"ב) שכינה, דודאי שם שא דייה קודשא בריך הוא לא נהיר לה בגנות, דייה ליליא, ואשתארת בחשוכה, ובגין דא צדיקין ישראל לאנhero לה בגנות באור זיגר, דייה תורה ומצוות, אוור נשמהך, ג"ר נפש רוחא דאיןון סימן ג"ר, בפי דתפלין למשבב בהו שכינה בגנות, וכטוויא דעתית לאעתפה ביה במשכבה.

ובגין דא אי בר נש לא אנח תפlein ואציזית, ומה ישכוב אידי בגנות, עלה אמר (תהלים מא ב) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטו יהו"ה, ובזכות פקדין אלין ירתין בני נשא הלת קדרין, דאיןון נשמהך ורוחא ונפשא, ובהו צדקה למקרי ליישרآل עלאה, דינחית לאנhero בשכינה בנהורה דפורקנא, דייה שטמש צדקה, ומרפא בכונפה, ליישרآل דאיןון בבי מרעה בגנות. צדקה אהיה שכינה עלה, עלה אמר (איכה ב יג) מי ירפא לך, ואיה כ"ה כ"ה אהוון דקירות שמע ערבית ושותית, וביה נחתא ליישרآل למפרק שכינה, אבל בימין אוקים לה ורham עלה, הדא הווא דכתיב (ישעיה נד ח) ובחסד עולם רחמתיך, ובגין דא נשמהך ורוחא ונפשא איןון משכבה (משכונא) דשכינה בגנות, ועליה אמר את אמר (דברים כד י) ושכוב בשלמותו